

Publicerad 2009-05-28 22:13 av sirène

När drömmar tystnat

Då hopp och drömmar rasat

jämnats med marken av för många slag

Är det då så konstigt

att mina drömmar finns blott i minnet

För många frånstötningar

förlamar tillslut en själ

Jag knackade, bankade på dörren

men kom aldrig riktigt in

Det stormade och jag frös

skrek på hjälp, på tröst

men förblev lika ensam

om inte ännu ensammare

Tillslut jag gav upp och gick min väg

och ingen frågar efter mig

inte för att jag direkt väntat det

men ändå

Jag orkar inte gå igenom det en gång till

mina brustna kanter sköra

spricker numera så lätt

limmet håller inte riktigt ihop längre

Det jag tidigare skakat av mig i lite solsken

klänger nu tungt kvar

jag försökt glömma, förlåta

men smärtan finns ändock kvar

Från sprinter till vandrare

målmedveten diciplin

utbytt mot långsam eftertanke

Jag springer inte längre

Kanske sitter på åskådarplatsen

och tittar på

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sirène med Poeter.se id #27387 innehar upphovsrätten